

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDNING FÖR TRÄDGÅRDSODLARE.

Redigerad af Erik Lindgren och Georg Löwegren.

N° 4.

April 1870.

9:de årg.

Af denna tidning, som uteslutande sysselsätter sig med till trädgårdsodlingen hörande ämnen, utkommer ett nummer i hvarje månad. — Prenumerationspriset är för helt år, såväl å postkontoren och i bokhandeln, som hos redaktionen, två riksdaler riksmünt. — Bref till tidningen adresseras: *Tidning för trädgårdsodlare, Stockholm.*

Gräsplaners anläggning och skötsel.

Intet kan vara för ögat behagligare, än då gräsplanerna i en trädgård äro jemna, friska och rena; trädgården gör derigenom nästan alltid ett godt intryck och de fel och brister, som möjligen kunna vidlåda såväl träd- som blomsterpartierna, observeras mindre om gräsplanerna äro vackra. I England — hvilket land kan betraktas som gräsplanernas hemland, emedan idéen att begagna sådana i trädgårdar der först uppstod och derifrån fördes till det öfriga Europa — använder man den största omsorg vid anläggningen och underhållet af gräsplaner, hvilket, i förening med den i England rådande fuktiga atmosfären och föga brännande solen, förskaffat de engelska gräsplanerna deras stora ryktbarhet. Vi, som hafva att kämpa mot åtskilliga klimatiska svårigheter och dertill ganska ofta mot en tung och obändig jordmån, kunna ej hoppas att åstadkomma lika vackra gräsplaner som engelsmännen, men oändligt mycket bättre än de vanligtvis nu hos oss förekomma, både kunna och böra de vara.

Man kan anlägga gräsmattor på tvänne olika sätt; antingen medelst grästorf eller genom frösädd. Den förstnämnda metoden har visserligen det goda med sig, att planen genast blifver grön, men då läggingsarbetet måste verkställas ytterst noggrannt, på det att inga ojämnheter må uppstå på planen, som bör bilda en fullkomligt jemn yta, så går arbetet långsamt och blifver derigenom dyrt. Dessutom kan man oftast ej erhålla vacker grästorf i tillräcklig mängd. Denna metod kan derföre endast begagnas vid anläggandet af gräsplaner i små trädgårdar eller på sådana ställen i större trädgårdar, der frösädd ej gerna kan gå för sig, t. ex. på branta sluttningar o. s. v. Grästorfven upphämtas från en med tät och ren gräsbotten försedd äng och uppskäres i omkring 3 å 4 tum tjocka och omkring 1 kvadrataln stora stycken, hvilka, med grässidorna vända mot hvarandra, transporteras till stället der de skola läggas. Planen bör naturligtvis dessförinnan vara omgräfd, bultad och jemnkrattad. Torfven utlägges så noggrannt och ordentligt som möjligt, hvarvid man isynnerhet bör akta på, att ej det ena torfstycket kommer att ligga högre eller lägre än det andra, hvarigenom fula ojämnheter skulle uppstå. Torfvor-

na fästas vid jorden med träpinnar, hvilka slås tvärsigenom dem, hvarefter god jord fylles i alla springor. När hela stycket blifvit på nämnda sätt belagdt med grästorf, öfvergår man det hela med en 3 å 5 centner tung sten- eller jernvält (bult, tromla), hvarefter ymnig vattning är afnöden. Har man tid och tillfälle att den första tiden med granris eller annan materiel beskugga en på detta sätt gjord gräsmatta, så kan man vara så mycket säkrare om ett godt resultat.

Skall gräsplanen besås med frö, så bör den hösten förut gödslas med brunnen gödsel och omgräfvast till minst 1 fots djup, såvida jorden på detta djup ej är af sämre beskaffenhet, i hvilket fall man gräfver grundare; dock bör gräsroten ha ett minst 6 å 8 tum tjockt, godt och löst jordlager att lefva uti. Att man vid detta tillfälle bortplockar alla svårare ogräsrötter, såsom: *Campanula rapunculoides*, *Leontodon* m. fl. behöfva vi väl ej påminna om. Planen blir så liggande öfver vintern och först i april eller början af maj, allt efter väderlekens och jordens beskaffenhet, jemnas den omsorgsfullt, hvarefter, om jorden är lös och lätt, den öfvervältas med ofvannämnde vält, eller ock trampas fot för fot, så att inga djupa spår uppstå efter fötterna då man sedan går på densamma. När detta blifvit verkställt, uppluckras åter ytan med en kratta, hvarefter planen är färdig att beså. Om bästa tiden för såningen är man ej fullt ense; somliga föredraga att så om hösten, d. v. s. i augusti och september, andra om våren. Vi för vår del hafva funnit att vårsådden nästan alltid lyckas bäst, men medgifva dock, att det stundom kan vara fördelaktigare att så om hösten, t. ex. om platsen är högt belägen eller har en torr, lätt och lös jordmån. Verkställes såningen om våren, bör det ej ske medan jorden ännu är för våt och för litet uppvärmd af vårsolen, emedan fröet under sådana omständigheter ej gror, utan ruttnar i jorden. Från slutet af april till slutet af maj anse vi för den lämpligaste tiden, dock har förf. till och med i slutet af juni besått gräsplaner, hvilka lyckats förträffligt. Till såningen väljer man en aldeles lugn dag eller, om en sådan alltför länge skulle låta vänta på sig, begagnar man sig af timmarne tidigt på morgonen eller fram mot aftonen, då det vanligtvis plägar vara lugnast. Såningen bör

M. May Svensson

verkställas af en dervid van person och man bör ej vara allt för sparsam med fröet, utan erinra sig, att ju tätare man sår desto vackrare och mera fri från ogräs blir planen. Förf. brukar på 100 kvadratalnar utså omkring 3 å 3½ skålp. blandadt gräsfrö, dock kan man, om man önskar planen riktigt vacker och ej skyr för kostnaden, så ännu tätare, likasom man, om planen är stor och har mera utseende af en äng, kan så tunnare; dock bör man i hvarje fall så betydligt tjockare än man skulle göra på åkern. Efter såningen nedhackas fröet med träkrattor, hvarvid det är angeläget tillse att detsamma blir väl och jemnt betäckt med jord, men ej kommer för djupt, emedan det i så fall ej gror, utan förmultnar i jorden. Derefter jemnas hela planen helt lätt med krattorna och alla stenar, pinnar och träbitar, som möjligtvis blifvit ditsförda med fyllning, aflägsnas, hvarefter planen vältras med en tyngre eller lättare vält, allt efter jordens beskaffenhet. Kring blomstersängar, trädstammar och andra ställen, hvilka man med välten ej kan komma åt, tillklappar jorden med ett dertill gjordt klappbräde, eller med s. k. trampbräder. hvilka med läderremmar fästas vid fötterna. Mindre och finare gräsmattor brukar förf. någon tid efter såningen beskugga med gammalt granris, hvilket under vintern varit begagnadt till täckmateriel och på hvilket barren äro affallna. Fröet skyddas härigenom från att till en stor del blifva uppätet af foglar och de skarpa vårvindarne kunna ej så lätt uttorka jordytan. Riset blifver qvarliggande till dess gräset är någorlunda jemnt uppkommet, då det aflägsnas.

En mycket viktig sak är att välja för jordmån passande gräsarter. Att bilda gräsplaner af endast en enda grässort duger ej, såvida man ej har lust och råd att hvarje år omlägga desamma, i hvilket fall man kan använda raygräs och stundom äfven timotei. Vi vilja här nämna några gräsblandningar, hvilka vi och flera med oss af erfarenhet känna såsom särdeles goda, men vilja först anmärka, att man icke allt för strängt bör rätta sig efter det för hvarje sort uppgifna quantum, utan om möjligt heldre observera, hvilket grässlåg som bäst trives på den jordmån man har och låta detta vara öfvervägande i blandningen. Gräsblandningar kunna köpas i hvarje fröhandel, men man gör klokare uti att köpa hvarje sort för sig och sjelf verkställa blandningen, då de fina och lätta fröslagen, såsom *Poa*, *Agrostis* m. fl. blandas för sig och de gröfre och tyngre, såsom *Lolium Festuca*, *Phleum* m. fl. för sig, och utsår först den ena och sedan den andra sorten. På detta sätt blifva de olika gräsarterna jemnare fördelade på planen, än om man toge de lätta och tunga fröslagen tillsammans i en blandning.

På väl arbetad, fin och god jord erhåller man vackra mattor af raygräs (*Lolium perenne tenue*), kryphven (*Agrostis stolonifera*) och ängsgröe (*Poa pratensis*), af hvilka man tager lika

mycket af hvardera. De tvänne sistnämnda sorterna blandas om hvarandra, men raygräset utsås särskildt. Äfven erhåller man på vanlig god trädgårdsjord vackra mattor af 2 delar raygräs, 3 delar ängsgröe, 3 delar kryphven, 1 del kammexing (*Cynosurus cristatus*) och 1 del vårbrodd (*Anthoxanthum odoratum*); eller af 2 delar raygräs, 12 delar ängsgröe, 2 delar rödsvingel (*Festuca rubra*) eller hårdsvingel (*Festuca duriuscula*), 2 delar ängsvingel (*Festuca pratensis*), 1 del kammexing samt 1 del vårbrodd. Är marken torr och starkt sandblandad, bör blandningen bestå af: 3 delar fårsvingel (*Festuca ovina*), 2 delar hårdsvingel, 1 del ängsgröe, 1 del kammexing, 1 del kryphven och 2 delar raygräs. Ju torrare marken är, desto mera kunna de båda svingelsorterna vara öfvervägande. Gulhafra (*Avena flavescens*) kan gerna i större eller mindre quantitet ingå i hvarje blandning, emedan det är ett fint och vackert grässlåg, som ej är så nogräknadt med i hvad för jord det kommer och dessutom är ganska billigt i inköp; men deremot bör man aldrig till fina mattor använda sådana grässlåg som bilda tufvor, emedan dessa redan andra året förstöra planens utseende. Sådana grässlåg, äro: hundexingen (*Dactylis glomerata*), ludd- och mjuktätelen (*Holcus lanatas* och *H. mollis*) m. fl. Dessa gräs, så bra de också kunna vara på åkern, böra utrotas så snart de bjuda till att inästla sig i gräsplanerna. Thimoteigräset (*Phleum*) kan ingå i blandningen till större gräsplaner, likaså hvitklöfver (*Trifolium repens*) och s. k. humleluzern (*Medicago lupulina*). Till fina mattor böra dock dessa växter icke användas.

Är väderleken gynnsam, så uppkommer gräset 12 å 14 dagar efter såningen och efter ungefär lika lång tids förlopp måste planen första gången rensas från ogräs. Huru försigtigt man härvid än går till väga, kan man dock ej hjälpa, att de späda gräsrotterna på många ställen blifva rubbade och lösryckta, hvarföre man ej bör försumma att efter rensningen åter tilltrycka jorden. Då gräsplantorna fått 3 eller 4 blad och blifvit så höga, att de kunna fattas af lian, bör planen första gången afmejas, hvilket bör verkställas med en kort och mycket skarp lia och af en till detta arbete väl inöfvad person. På nya planer företages afmejningen helst på mulna eller regniga dagar, eller ock tidigt på morgonen, medan ännu daggen qvarligger på gräset; men på äldre planer står det härmed icke så noga, endast man iakttagert den lilla försigtigheten att låta det afmejade gräset qvarligga på planen, åtminstone till aftonen. Efter mejningen borttages gräset med krattor, hvarefter hela planen sopas med mjuka qvastar, så att inga afslagna gräsblad blifva qvarliggande på densamma, att förorsaka röta eller orena gräsbotten. Önskar man bibehålla gräsplanerna friska och vackra, bör man naturligtvis ej räkna på att få någon ekonomisk vinst af dem, emedan gräset fortfarande bör afmejas så snart det blifvit så långt

att det kan fattas af lian. Ju oftare planen afmejas, rensas och vältras, desto vackrare, tätare och finare blir den och desto längre behåller den sin friskhet. På ogräset hålles ständigt ett vaktsamt öga, så att det ej tager öfverhand och förqväver de finare grässlagen, hvarigenom planens utseende alldeles förstöres. De i gräsplaner vanligast förekommande och farligaste ogräsen äro, förutom åtskilliga mossarter af släktena *Polytrichum* och *Hypnum*: blå klockblommor (*Campanula rapunculoides*), maskrosen eller lejonanden (*Leontodon Taraxacum*), femfingerörten (*Potentilla repens*), silfverörten (*Potentilla Anserina*), smörblomman (*Ranunculus repens*), ärenpris (*Veronica officinalis* och *V. Chamedrys*), hästhofven (*Tussilago Farfara*), röllekan (*Achillia millefolium*), daggekåpan eller jungfru Marias kåpa (*Alchemilla vulgaris*), vägvärdan (*Plantago major, media och lanceolata*), åtskilliga arter af släktena *Rumex* och *Hieracium* samt skafgräs (*Equisetum arvense*), hvilket på tung och våt jordmån ofta är omöjligt att utrota. Alla dessa ogräsarter äro fleråriga, och några af dem, såsom: röllekan, smörblomman, silfverörten m. fl. utbreda sig mycket hastigt, dels genom rotskott, dels genom rotsläände stjelkar, och kunna alldeles förstöra gräsväxten, om de ej i tid utrotas. De ettåriga ogrässlagen, såsom: *Capsella*, *Thlaspi*, *Geranium*, *Alsine* m. fl. äro ej så farliga och försvinna merendels af sig sjelfva sedan gräsplanen några gånger blifvit afmejad. Mossväxterna aflägnas med

krattor, eller ock kan man beströ dem med torr aska, guano, kalk eller dylikt.

För att gräsplanerna i flera år skola kunna bibehålla sig friska och vackra, är det nödvändigt att de då och då öfvergödas med något passande gödningsämne, och detta ju oftare, ju magrare jorden är. Man har på senare tiden härtill använt pudrett och det är tillräckligt bevisadt, att detta gödningsämne icke allenast är mycket välgörande för gräsväxten, utan dödar äfven de mossor, som så gerna, isynnerhet på fuktiga eller skuggigt belägna platser, infinna sig; men skall pudretten på detta sätt använd göras någon väsendtlig nytta, så får man ej spara, utan utströ den temmeligen tjockt, och har man då många eller stora gräsmattor, som behöfva öfvergödas, så blir saken ganska dyr. Förf. brukar derföre att begagna sig af den gamla gödseln från drifbänkarne, hvilken om hösten, sedan marken tillfrusit, utköres på gräsplanerna och utbredes tunnt. Om våren bortkrattas det gröfsta, hvarvid det finare nedfaller mellan gräsrötterna och skyddas dessa mot uttorkning. Guano är välgörande för gräset endast då den användes i upplöst tillstånd; man tager vanligtvis 1 del guano till 100 delar vatten och begjuter planen härmed, helst i mulet eller regnigt väder. Att om våren öfver gräsplanerna utströ ett tunnt lager chilisalpeter skall, enligt några förf., mycket befördra gräsets växt samt gifva detsamma en frisk och vacker grönska.

G. L—n.

Öfversigt af nyheterna i växt- och fröhandeln.

(Forts. fr. nr 2.)

Croton irregularis. Denna egendomliga art eller varietet skiljer sig från alla öfriga bekanta arter af detta släkte derigenom, att nästan alla bladen hafva olika form, ställning och teckning. Somliga blad sitta upprätt, andra horisontelt och andra äro återigen hängande; somliga äro helbräddade, andra inskurna eller tandade. Blott i ett öfverensstämma de: de äro nämligen alla mörkgröna och tecknade med gult, men teckningarne äro hos olika blad högst olika. Unga exemplar af denna egna växt kosta i Gent 10 francs, i Leipzig 6 rdr.

Croton interruptum. Äfven denna från Söderhafsbörne härstammande art är förtjent af mycken uppmärksamhet. Den har ett högst elegant utseende samt mycket olika formade och färgade blad af 10 å 11 tums längd. Pris som för föregående.

Croton pictum superbum. Äfvenledes en praktig sort med 5 å 6 tum långa, mörkgröna, med gult marmorerade blad. Unga plantor af denna sort kosta i Göteborg 2 rdr 50 öre.

Cyanophyllum Boumannii. Denna nya art täflar i skönhet med den bekanta, ståtliga *C. magnificum*. Bladens form är densamma, äfvenså den på bladens baksida befintliga purpur-

violetta färgen. Växten hör till familjen Melastomaceæ och har nyligen blifvit funnen i Brasilien. Kostar i Gent 10 å 15 francs, i Leipzig omkring 6 rdr.

Cyperus Lacouri är ett från Ostindien kommande s. k. halfgräs, hvilket ej har det ringaste värde för blomsterodlaren.

Dalechampia Roezliana rosea. Denna växt är utan tvifvel en af de bästa nyheter de senare åren haft att erbjuda. I botaniska trädgårdar har man länge odlat åtskilliga arter af detta, till Euphorbiaceerna hörande släkte, men ingen af dem har varit värd någon uppmärksamhet som prydnadsväxt. Ofvannämnda art blir omkring 3 å 4 fot hög och har endast obetydliga blommor, men de stora, hjertformiga, vackert rosenröda skärmladen i förening med växtens rika och lifliga grönska, göra den till en af varnhusets största prydnader. Den blommar både vinter och sommar och redan som ung planta. Unga exemplar af denna intressanta växt kosta i Göteborg 5 rdr.

Dalechampia Roezliana carnea. Allt hvad vi yttrat om föregående gäller äfven för denna, med undantag af blomskärmarne, som hos denna sort äro blekt köttfärgade.

Datura Huberii fl. pl. En form af den bekanta *D. fastuosa*. Blommorna äro stora, dubbla, ljusvioletta. Odlas under sommaren på fritt land, men fordrar varma och skyddade ställen samt kraftig jord.

Dianthus chinensis. Af dessa, sedan långliga tider tillbaka i trädgårdar, under namn af kinesiska nejlikor, odlade blommor uppstå med hvarje år nya former och man har nu ett ganska betydligt antal sådana. Bland de under de senare åren i handeln komna sorterna vilja vi nämna *D. ch. Heddewigi diadematus*, hvars blommor hafva en genomskärning af 2 å 3 tum samt äro utmärkt väl fyllda. *D. ch. Hed. maximus plenissimus*, med ovanligt stora, väl fyllda blommor med hieroglyfika teckningar. *D. ch. laciniatus max. purp.*, hvars blommor ofta hålla 3 å 4 tum i genomskärning, äro väl fyllda och variera i åtskilliga nyanser. Bland andra nejlikosorter nämna vi *Dianthus fimbriatus*, hvilken uthärdar vintern på fritt land och har nätta violetta blommor. *D. superbus hybr. grandiflorus*, äfvenledes en flerårig kalljordsväxt, erhållen efter befruktning af *D. superbus* med *D. chin. Heddewigi*. Blommorna äro mycket stora, fransiga, utmärkt vackra. Kan äfven behandlas som ettårig.

Dichorisandra musaica. Denna egendomliga och utomordentligt vackra växt upptäcktes för få år sedan i Peru. De stora, ovala bladen äro på baksidan mörkt purpurvioletta eller nästan blå, under det att öfre sidan är mörkt olivgrön med stark metallglans och hvita schackbrädslika teckningar. Blommorna äro blåhvita med något gult, och sitta förenade på en kort och köttig stängel. Trifves bäst i ett lågt varmbus. Hör till familjen Commelineæ. Unga plantor kosta i Gent 25 francs, i Leipzig omkring 10 rdr 50 öre.

Dichorisandra undata. Liksom föregående utmärker sig äfven denna bladväxt för högst prydliga, runda, tillspetsade blad, hvilka prydas af på längden gående hvita och nästan svarta ådror och streck. Är äfvenledes kommen från Peru, hvarest den växer i fuktiga klipphålur på Cordillererna. Kostar i Gent 10 francs, i Leipzig 2 rdr 67 öre.

Dodecatheon Jeffreyanum. En ny, från Californien kommen art af detta till familjen Primulaceæ hörande vackra slägte. Denna art är till alla delar större än de förut bekanta *D. Meadia* och *D. integrifolium*. Bladen blifva ofta en fot och blomskaften ända till 2 fot långa. Blommorna äro utmärkt vackra, violetteröda. Denna vackra växt kunna vi så mycket heldre rekommendera åt alla blomstervänner, som den tål vintern på kalljord, endast den planteras på ett någorlunda högländt ställe och skyddas mot sträng barfrost. Kostar i Göteborg 2 rdr 50 öre.

Dracaena och *Cordyline.* Af dessa på arter särdeles rika släkten hafva på de senare åren åtskilliga nya sorter tillkommit, hvilka troligen till en stor del endast äro former af förut bekanta species. De äro dels tropiska, dels subtropiska växter; odlas hos oss i varma eller tempererade

växthus och trifvas t. o. m. särdeles väl i boningsrum. Bland de nyare formerna vilja vi nämna *Dracaena Regina*, hvars ljusgröna blad prydas af breda gula kanter. Kostar ännu i Belgien 50 francs och deröfver, men torde snart blifva billigare. — *Dr. nigricans* (*Dr. nigra rubra*). Särdeles prydlig, med nästan svartgröna blad, hvilka här och hvar prydas af vackert karmosinröda strimor. Kostar i Göteborg 5 å 10 rdr, allt efter exemplarens styrka. — *Dr. latifolia pendula* och *Dr. Cooperii* äro tvänne särdeles präktiga former, med elegant tillbakaböjda, rödflammiga, stundom helt och hållet karmosinröda blad. Unga plantor af dessa sorter kosta i Göteborg 1 rdr 50 öre, starka exemplar 5 å 10 rdr. *Dr. Gibsonii* har mycket smala, med rödt infattade blad. *Dr. Macleanii* har alldeles svartbruna blad. Kostar i Belgien 60 francs. *Dr. robusta* och *Dr. siamensis* äro tvänne starkt växande former af stort värde för dekorationer, med stora, brunaktigt gröna blad. Kostar i Göteborg från 1 rdr 50 öre till 5 å 10 rdr, allt efter exemplarens styrka. *Dr. (Cordyline) Veitchii* är en vacker art med smala, långa blad, hvilka i midten prydas af en gulbrun ådra. Unga, kraftiga fröplantor af denna för dekorativa ändamål utmärkta växt kosta i Göteborg 5 rdr. *Dr. nutans* har, åtminstone såsom ung, mycken likhet med *Dr. australis*. Densamma kan mycket väl odlas i kallt eller temperadt växthus och om sommaren användas till dekoration på fritt land. Kostar i Göteborg 3 å 5 rdr.

Dessa växter kunna med skäl räknas till våra ståtligaste dekorationsväxter och särskildt vilja vi rekommendera dem till odling i boningsrum.

Echeveria metallica. Denna art är troligtvis den vackraste i slägtet. De köttiga, tjocka och metallglänsande bladen bilda en prydlig rosett, hvarigenom växten får någon likhet med en *Sempervivum*. Egnar sig förträffligt till plantering på klippanläggningar, bland *Yucca*, *Bonapartia*, *Agave* och liknande växter. Den öfvervintras i ett torrt, temperadt växthus och vattnas under vintern mycket sparsamt.

Eranthemum. Af detta, till *Acanthaceerna* hörande slägte har man under de senare åren från åtskilliga trakter af södra Amerika erhållit flerfaldiga arter, hvaraf några utmärka sig för sina på olika sätt kolorerade blad och andra för sina vackra blommor. Bland de förra vilja vi nämna: *E. longifolium*, hvilken blir 1 å 2 fot hög, med långa, lancettlika, silfverhvita, endast mot kanterna och mellan ådrorna med grönt fläckade blad. *E. sanguinolentum*, hvars mörkgröna blad prydas af carmosinröda ådror. *E. Beyrichii*, med vackert gröna, med hvitt marmorerade blad. *E. cyneurum*, hvars långa, spetsiga, olivgröna blad äro genomväfda med breda, rosenröda ådror. *E. igneum*, har breda, mörkgröna blad, prydda med orangegula ådror; utmärkt vacker. Bland arter som utmärka sig för vackra blommor vilja vi rekommendera *E. Cooperii*, *tuberculatum* och *Andersonii*. Den sistnämnda är vackrast och erhålles äfven under namn *E. elegans*.

Erythrina Vespertilionis. Bildar ett lågt, mycket taggigt träd, med egendomligt formade blad, liknande flygande flädermöss. Blommorna likna dem hos den bekanta *E. crista galli*. Hemland: tropiska delen af Nya Holland. På samma gång vi omnämna denna nya sort, vilja vi hos alla blomsterodlare rekommendera de öfriga, äldre arterna af detta praktfulla släkte. Unga vackra exemplar af 6 å 8 olika arter kunna erhållas i Göteborg för måttliga priser.

Eschscholtzia crocea. De nya varieteter af

denna allmänt omtyckta sommarblomma, som för ett par år sedan kommo i fröhandeln, äro icke bättre utan snarare sämre än stamformen, hvarföre de utan saknad kunna undvaras. Äfven den förlidet år i handeln komna *E. carlifornica fl. roseo* har mycket behof af förbättring innan den kan göra anspråk på att blifva kallad vacker. För närvarande liknar den mycket den hvita varieteten af nyssnämnda species och har endast en svag anstrykning af rosenrött på yttre sidan af blombladen. (Forts.)

Träd och buskar lämpliga till häckar.

Bidrag till svar på frågan 19.

Uti februarinumret af Tidning för trädgårdsodlare finnes den fråga till besvarande framställd: hvilka träd- eller busk-arter äro de bästa till stängselhäckar hos oss?

Fördelarna af dylika häckar äro så allmänt medgifna och i ögonen fallande, att derpå icke behöfver spillas många ord; men största svårigheten är att finna de trädslag, som bäst motsvara ändamålet, det vill säga lemna verkligt skydd, och derjemte äro så lätta att anskaffa eller så billiga i inköp, att deras användande i större skala kan utan allt för stor kostnad ega rum.

Dylika häckar torde hafva ett tvåfaldigt ändamål; dels att för trädgårdar och större öppna fält lemna skydd mot de skarpaste vindarne, och dels att utestänga kreatur; bägge dessa ändamål torde icke kunna förenas, då de trädslag, som växa högt och således gifva skydd mot vinden, icke erhålla den täthet, som erfordras för att utestänga kreatur, och så tvärtom; man måste följaktligen söka olika trädarter för de särskilda slagen af stängselhäckar.

Hvad det första slaget af omnämnda häckar beträffar, tror författaren att den vanliga hasselbusken är den fördelaktigaste; hasseln växer temligen allmänt i våra ängar och betraktas der af mängden såsom ett ogräs, hvarföre den också understundom bortröjdes; den växer ganska fort och till betydlig höjd; är fullt härdig och motstår i anseende till sin böjlighet ganska stark blåst; hasselbuskarna trifvas troligen i snart sagdt hvilken jordmån som helst och växa i naturliga tillståndet till betydligt omfång samt kunna lättligen sönderdelas. Kostnaden för anskaffande af detta slags buskar är alltså liten eller ingen och de torde således kunna i främsta rummet rekommenderas. Vissa arter af Pilslägtet äro visserligen också till sådana häckar passande, men de växa icke så allmänt i landet och deras anskaffande medför således något mera besvär och kostnad; hasseln är ock, i anseende till sin större löfrikhet, vackrare och lemna de flesta år en angenäm frukt till lön för odlarens möda.

Hvad det andra slaget af häckar beträffar, så rekommenderas härtill flera arter af buskar. Hågornen torde härvidlag intaga främsta rummet; men dels måste den i de flesta fall köpas från aflägsna orter och faller sig temligen dyr, då

1000 plantor icke gifva någon synnerligen lång häck, och dels växer den långsamt och fordrar mycket god jord. — Ligustern är ock mycket passande, men mot dess användande i stort torde samma anmärkingar med skäl kunna framställas. — Pilen är, ehuru mycket förordad, föga tjenlig annorlunda än på vall och i förening med dike, emedan kreatur lätteligen tränga derigenom, och härmed gjorda försök hafva ådagalagt detta trädslags oanvändbarhet till stängselhäckar. — Författaren har under flera år mycket ifrat för anläggande af stängselhäckar och dermed gjort åtskilliga försök, men icke funnit någon dertill fullt tjenlig växt, intilldess för några få år sedan uppmärksamheten kom att fästas vid tvänne inhemska, temligen allmänt förekommande buskväxter, hvilka befunnos fullkomligt ändamålsenliga härtill.

Den ena är en art krusbär eller stickelbär med små svartröda bär; de växa villigt i hvilken jordmån som helst, till och med utan den ringaste skötsel, till stora buskar af många alnars omfång och till 2½ å 3 alnars höjd samt så tätt, att innet djur kan genomtränga dem, både i följd deraf att de sammanfläta sina smidiga grenar, och i anseende till befintliga taggar; dessa buskar kunna lätteligen sönderdelas till stor myckenhet mindre buskar, och vid verkställandet häraf kunna topparna afskäras och höstetiden nedsättas i en plantsäng, då de nästa vår slå rötter, så att fortplantningen är ganska lätt; efter tre å fyra år lemna en sådan häck sannolikt fullt skydd mot kreatur, särdeles som dessa buskar tåla att agas samt genom klippning kunna bildas till både täta och höga häckar; ytterligare äro bären, om än icke af ädelt slag, likväl ganska smakliga och välkomna, enär de mogna sedan alla andra krusbär upphört, och i större mängd odlade, torde de kunna med fördel afsättas till vinberedningsfabriker, då de ock lemna en liten kontant inkomst. Författaren har redan anlagt två långa häckar af sådana krusbär och har ett stort antal små buskar i plantskola samt ämnar årligen fortsätta härmed. — Den andra är en art af törnros-slägtet, *Rosa pimpinellifolia*, som synes vara lika användbar som krusbärbusken; dessa växa också till temligen höga, alldeles ogenomträngliga buskar, hvilka ej heller äro nogräknade på jordmån eller skötsel och troligen låta tukta

sig efter behag; de skjuta en stor myckenhet rotskott och äro således lätta att föröka; de äro i anseende till grönska och rik blomstring nästan vackrare än krusbärsbuskarna, men bära naturligtvis icke någon frukt. Med dessas plantering till häck har något egentligt försök ännu icke gjorts, men skall i vår göras, som man hoppas till godt resultat.

Dessa bägge allestädes förekommande buskväxter synas vara synnerligen väl egnade till stängselhäckar, och önskligt vore att sådana kunde mera allmänt anläggas till hämmande af den betydliga skogsförödelse, som ungskogens uthugande till stängselvirke medför. G—k.

Bidrag till svar på frågan n:o 19: Hvilka träd- eller buskarter äro de bästa till stängselhäckar 1:o på torr sandig och mager jord 2:o på styf, lerhaltig åkerjord och 3:o på sur, vattensjuk mark?

På 1:o torde sibirisk ärtbuske passa bäst, och på 2:o i främsta rummet hagtorn, som torde få anses såsom bäst af alla till stängselhäckar; dess-

utom växer alm bra på sådan jord, och 3:o på sur och vattensjuk mark: kan den ej utdikas, är väl icke mödan värdt att plantera häckar derå; eljest växer björk, men ändå bättre klibbal på vattensjuk, blott icke alltför sank mark. Der en stängselhäck behöfs är det dock en lätt sak att uppkasta ett dike och af den uppkastade jorden bilda en upphöjd vall, hvaruti häckplantorna med fördel planteras. Består nu jorden, som uppkastas, af ren torf- eller dyjord, så bör något sandhaltig jord vid planteringen tillsättas. Detta gäller ock vid hagtornsplantering i jordmån n:o 2.

Många andra häckplantsorter rekommenderas; men för plantering i stort äro de mindre lämpliga, emedan de dels fordra bättre jord, dels ock äro för dyra vid inköpen. H—dt.

Ofvanstående båda svar hafva tacksamt emottagits och införts. Som frågan omfattar ett ämne af mycken vikt, skulle det emellertid vara önskligt få emottaga flera svar på densamma.

Litteratur.

Jordbrukslärans hufvudgrunder, framställda af *J. Arrhenius*, Kongl. Landtbruks-Akademiens Sekreterare. Andra, omarbetade upplagan, med 29 träsnitt. Stockholm, J. Arrhenii förlag 1870. 304 sidor in 8:o. Pris 2 rdr 25 öre.

Detta arbete, utgörande första delen af **Landtbruks-Praktika** af *J. Arrhenius* och *C. A. Lindqvist*, är naturligtvis afsedt för landtbrukare. Landtbruk och trädgårdsodling, såsom varande blott olika arter af jordbruk, stå dock i vissa fall så nära hvarandra, att en föreskrift för endera eger tillämplighet för båda. För öfrigt har alltid landtbrukaren åtskilligt att lära af trädgårdsodlaren och trädgårdsodlaren af landtbrukaren och det är snart sagdt alldeles otänkbart att det skulle kunna gifvas en skicklig landtbrukare, som saknade all insigt i vissa delar af trädgårdsodlingen, likasom en trädgårdsodlare icke kan vara skicklig i sitt fack om han icke eger insigter i vissa delar af landtbruket; eller, med andra ord, för landtbrukaren och trädgårdsodlaren gifves åtskilligt vetande som är gemensamt för dem båda. Båda måste de 1:o känna den jord de odla samt veta hvad som bör göras för att bibehålla och föröka dess bördighet, 2:o känna de olika växternas fordringar på jord, gödsling och skötsel; 3:o utföra sina arbeten i rätt tid och på rätt sätt etc.

Hvad nu särskildt här ifrågavarande arbete beträffar, så innehåller det så många goda råd och upplysningar som äfven ega värde för trädgårdsodlaren, att vi icke tveka att rekommendera det till hvarje trädgårdsodlares uppmärksamhet och synnerligast de kapitel deraf som handla: «Om den fruktbara jordens uppkomst. — Om mat-

jorden och alfven. — Om växternas näringsämnen och beståndsdelar. — Om jordarterna. — Om jordarternas fel och medlen att afhjelpa dessa. — Om jordens afdikning. — Om de ämnen, genom hvilka den odlade jordens bördighet kan underhållas och förökas». Alla dessa ämnen äro lika nödvändiga att känna af trädgårdsodlaren som af landtbrukaren och genom det tydliga sätt hvarpå de afhandlas äro de meddelade upplysningarne lika nyttiga för den förre som för den senare. Särskildt önska vi fästa uppmärksamheten på det kapitel som handlar om huru jordens bördighet underhålles och förökas. Här finnas tydliga och tillräckligt fullständiga upplysningar öfver de olika gödselämnena, äfven de artificiella, bästa sättet för deras behandling och användning, grundade på nyaste erfarenhetsrön, och det vore väl om detta kapitel icke allenast lästes, utan ock att de lärdomar det innehåller äfven tillämpades af hvarje jordbrukare, han må nu heta trädgårdsodlare eller landtbrukare, ty ett bland de allra första vilkoren för att få lönande skördar, vare sig i trädgården eller på fältet, är ändå alltid att jorden tillföres tillräckligt med sådana ämnen som äro tjenliga till näring åt växterna. E. L.

Om konstgjorda fogelbon och deras inbyggare. Till nytta och nöje för ungdomen samt till gagn för det allmänna. Af *Aug. Emil Holmgren*, Lärare i naturvetenskaperna vid Kongl. Skogsinstitutet. 64 sidor in 8:o med 8 träsnitt i texten. Pris 50 öre. — Arbetet utgör andra häftet af svensk folkläsing, utgifven af Arthur Hazelius.

Det är med mycket nöje vi anmäla detta lilla arbete, hvilket vi hoppas skall komma att tilldraga sig mycken uppmärksamhet och vinna en ytterst vidsträckt spridning, då man lyckligtvis numera ändtligen börjat inse af huru stor vigt de insektätande småfoglarna äro i naturens hushållning och att man derföre icke allenast bör upphöra med det hittills öfliga utrotningskriget emot dem, utan äfven, genom utsättande af konstgjorda fogelbon, söka underlätta och befördra deras fortplantning. Boken lemnar i första afdelningen i detta senare afseende de utförligaste underrättelser vi sett, näml. huru dylika fogelbon för olika fogelararter böra vara beskaffade, och förtydligas detta ytterligare genom teckningar framställande hålkar af bark, brädlappar och lergods af olika konstruktioner, afsedda för sådana foglar som enligt sin naturliga drift äro

hänvisade att häcka uti ihåliga träd, samt derjemte en af herr G. De Vylder uppfunnen fogelkorg för bofinkar.

Bokens andra afdelning innehåller beskrifning öfver de nyttigaste småfoglarna som kunna förmås att häcka uti hålkar, deras lefnadssätt och verksamhet m. m. och äro dessa beskrifningar så utförliga och tydliga, att man med ledning af desamma bör kunna lära sig igenkänna de ifrågavarande fogelarterna. Tredje afdelningen innehåller några behjertansvärda slutord.

Vi rekommendera det i hög grad förtjenstfulla arbetet till allmänhetens synnerliga uppmärksamhet och skulle gerna se att det kunde leta sig väg till hvarje hem, för att kunna verka till nytta och glädje för oss sjelfva och våra små, nyttiga, vackra, lifliga, befrädrade vänner — småfoglarna.

E. L.

Minneslista för trädgårdsodlare i april månad 1870.

Åtskilliga af de på bänk, efter sådden i förra månaden, uppkomna plantor af såväl köksväxter som blommor skolas, så snart de blifvit så stora att detta kan ske. Plantor af kronärtskockor, selleri, alla på bänk sådda kålsorter, samt alla blomsterplantor efter tidig sådd böra nödvändigt skolas. Löksorterna samt mejram och timjan plägar man deremot vanligen icke skola. Att skola plantor består som bekant deruti att upptaga plantorna och åter nedsätta dem. Plantorna kunna visserligen skolas på samma bänk, hvarest de uppkommit, så vidt de der kunna beredas tillräckligt utrymme men de utveckla sig kraftigare om de utskolas på en annan, senare anlagd bänk.

Skulle *mejram*, *timjan*, *purjo*, *rödlök* m. m. icke blifvit sådda i förra månaden, går det äfven an i början af denna. I senare hälften af denna månad säs på bänk de flesta sorter ettåriga blomsterväxter, afsedda för kalljord. — I krukor säs nu med fördel *Primula chinensis*, ty plantorna blifva kraftigare till hösten och blomma rikare under nästa vinter, om såningen sker vid denna tid, än om den verkställes senare.

I början af månaden säs frön af allehanda kålsorter. En drifbänk som blifvit ledig efter tidiga rädisor e. d. och som således förlorat sin mesta värme är särdeles tjenlig för uppdragande af kålplantor; eljest användes äfven med fördel för detta ändamål särskildt inrättade kalla plant-

bänkar, hvilka vid behof täckas med luckor eller mattor. Kålrotsfrö utsås i slutet af månaden på fritt land.

Så snart jorden i det fria torkat upp så mycket, att den blir fullt tjenlig att bearbeta, detta må nu inträffa i denna eller icke förr än i nästa månad, företages såning af *ärter*, *vålska bönor*, *lök*, *morötter*, *palsternackor*, *persilja*, *cikoria*, *dill*, *hafrerötter*, *scorzonera* (vanligen äfven kallad sockerrot och svartrot), *isop*, *mälla*, *patientia*, *majrofvor*, *rättikor* för sommarbehovet, *syra* och *sal-lat*. Äfven utsås nu blomsterfrön på kalljord af de flesta sorter som pläga säs derstädes. Turkska bönor, indiansk krasse (*Tropaeolum*) och ipomoea kunna dock icke säs på kalljord förr än närmare slutet af nästa månad, emedan dessa sorter äro ömtåliga för frost.

Schalottenlök, *hviltök*, s. k. *sticklök* samt fröstockar af *morötter*, *kålrotter*, *rödbetor*, *rättikor*, *kål* m. m. utsätts äfven så snart jorden blir tjenlig, men böra under den första tiden efter utplanteringen skyddas mot kall bläst och nattköld genom en lindrig betäckning af tall- eller granris.

Täckningen, som under förliden höst pålades öfver ömtåliga växter, bör nu förminsкас, derigenom att det mesta af täckningsmaterialet tages bort och blott så mycket lemnas kvar, att växterna erhålla ett lätt skydd mot solstrålarne och nattfrosten.

E. L.

Kortare uppsatser och notiser.

Sätt att odla tidig potatis. För att vinna tidig skörd af potatis har undertecknad funnit det vara både lätt och lönande att odla den förmedelst plantor, som utsätts på kallbänk försedd med litet bottenvärme, och har tidig njur- eller s. k. sexveckspotatis, odlad på detta sätt, lyckats förträffligt. Mitt förfarande vid odling af tidig potatis är i korthet följande. I den kallbänk, som skall begagnas för ändamålet, afskottas först matjorden, hvarest aliven borttages till 1 fots djup och ersättes med varmt och väl blandadt hästströ, ofvanpå hvilket matjorden åter

påskottas, sedan hon blifvit uppblandad med en tredjedel fin hvit flodsand. Att blanda jorden med sand tyckes vara nödvändigt för potatis som dritves, ty eljest blir den lös och vattnig. Förlidet är utplanterade jag potatisen på kallbänkarne den 4 april, efter det jag förut låtit den uppväxa i med sandblandad jord fyllda lådor, som jag haft stående i växthuset, och vid planteringen kunde jag dela den så mycket, att jag fick flera stånd efter hvarje potatis. Den 15 maj var denna potatis matnyttig.

Nödvändigt är dock att kallbänkarne, som användas för detta ändamål, äro försedda med s. k. resmattor af halm eller takspån. Om dagen utgöra dessa mattor skydd emot nordavinden och om qvällarne nedläggas de för att bereda skydd mot nattfrosterne. Jag har äfven försökt att odla potatis under glas och har på detta sätt fått den något tidigare, men aldrig så god eller så rik skörd som på här ofvan nämnda sätt. Dessutom är odlingen under glas kostsamare och kan därför näppeligen företagas i så stor skala.

Förliden vår utsatte jag äfven potatisplantor af en tidig sort å ett varmt, skyddadt ställe på kalljord. De utsattes den 27 april och för att skydda dem mot nattfroster nedstacks ett par granrisqvistar vid hvarje planta och denna blef fullt en månad tidigare än potatis som sattes på vanligt sätt.

Vill man uppdraga plantorna på varmbänk, så kan, i fall man har ondt om utrymme, potatisen läggas så tätt, att man under ett fönster af 4 quadratalnar erhåller 500 plantor. Bänken får icke vara mycket varm, icke heller jorden sur, och om potatisen sönderskåres, bör den icke utläggas på bänken förr än den efter skärningen fått ligga så länge att den vissnat något och säryrtorna blifvit väl aftorkade.

Hjo & Hjellö i mars 1870.

A. Holm.

Blommande stockrosor i krukor. Förliden höst gjorde jag försök med att inplantera stockrosor i krukor. Jag hade nämligen fått dem så tidigt på våren, att de började skjuta blomstänglar i oktober månad och jag planterade därför på försök in ett halft dussin i 12 tums krukor, ställde dem i växthuset nära glas- och vattnade dem sparsamt, och detta har lyckats öfver all förväntan. De stå nu, den 4 mars, då detta skrives, i det gran-naste flor.

A. Holm.

Vi hembära härmed författaren vår tacksamhet för dessa meddelanden och begagna på samma gång tillfället att ställa en uppmaning till trädgårdsodlarna att visa så väl oss som allmänheten den välviljan att meddela de rön de göra; ty om alla de många rön på trädgårdsodlingens område, som utan tvifvel göras, mera allmänt komme till den större allmänhetens kännedom, skulle trädgårdsodlingen utan tvifvel i betydlig grad vinna derpå. Ingen bör, därför att han själf möjligen anser en gjord iakttagelse vara för obetydlig, afhålla sig från att meddela den, och lika litet bör någon af den orsak, att han icke eger vana att skriva för tryck, låta afhålla sig derifrån, ty mången gång kan en gjord iakttagelse, som synes obetydlig, bli af vigt, såsom föranledande till ytterligare försök och deraf följande nya iakttagelser, och hvad framställningssättet beträffar, är det helt enkelt vår skyldighet att rätta de fel deri, som möjligen förefinnas. Ett af hufvudskälen för tillvaron af Tidning för trädgårdsodlare är, att bereda tillfälle till offentliggörande af gjorda rön och iakttagelser på trädgårdsodlingens område och vi skulle därför önska att den flitigt begagnades för detta ändamål.

Spinn. Det lilla djur, som förekommer under detta namn och hvars vetenskapliga namn är *Acarus telarius*, *L.* äfven *Petranychus telarius*, *Dug.* eller *Trombidium telaria*, *Herm.* är till sin verksamhet mycket väl känt af hvarje trädgårdsodlare, enär det är en högst skadlig och ovälkommen gäst på meloner, diverse krukväxter m. m. d.; men få torde dock varit i tillfälle att riktigt se djuret, enär det är så ytterst litet, att man med knapp nöd kan se det med blotta ögat. Vi meddela därför här en afbildning af huru ett exemplar af spinn ser ut under stark förstoring.

E. L.

Annonser

emottagas till införande mot 12 öre pr petitrad. För gröfre stilsorter betalas i mån af det utrymme de upptaga. Annonserna måste, för att kunna inkomma i något visst nummer, vara komna redaktionen tillhanda den 10:de i föregående månad.

Ledamöter af Upsala Trädgårdssällskap erhålla Tidning för Trädgårdsodlare för år 1870, om de insända ledamotsafgiften för året, två rdr rmt, till Sällskapets sekreterare, Edv. Ang. Andberg i Upsala, samt uppvisa qvittot härå och erlägga postförvaltarearfodet 50 öre på det postkontor, hvarifrån de vilja hafva tidningen sig tillsänd.

För trädgårdsmästare. Trädgårdsmästare, som företrädesvis ega skicklighet uti trädplantering samt i anläggning af trädgårdar och promenader, kunna påräkna arbete och förtjänst i Åbo stad, der sådana yrkesidkare, till följe af inträffade dödsfall, för närvarande saknas; och meddelas härvid upplysningsvis att tre trädgårdsmästare de senaste årtiondena å orten haft sin tillständiga bergning och utkomst genom arbeten ej allenast inom sjelfva staden, utan ock i dess omgifningar, der smaken för hortikulturen är ganska allmän.

I Bokhandeln finnes att tillgå:

Handledning i trädplantering af E. Lindgren. Pris 75 öre.

På Sigfrid Flodins förlag har utkommit:

Trädgårdsbok för folkskolor och landtmän. Anvisning till odling af köksväxter, fruktträd, bärbuskar, träd och buskar för parker m. m., af *E. Lindgren*. Tredje omarbetade och tillökade upplagan. Med 79 träsnitt i texten. 1 rdr rmt.

Trädgårdsbok för Norden, omfattande anvisning till odling af de nordliga delarne af Sverige och Finland lämpliga matväxter. Af *E. Lindgren* och *L. A. Ringius*. 40 öre.

Från Trädskolorna å Kongl. Landbruks-Akademins Experimentalfält försäljas under instundande planteringstid genom undertecknad: *fruktträd, bärbuskar, trädgårdsmultronplantor, alléträd, häckplantor, rankväxter, träd och buskar* för trädgårds- och parkanläggningar, *törnrosor* m. m. Pris-kurant erhålles på begäran kostnadsfritt.

Stockholm & Experimentalfältet i mars 1870.

E. Lindgren.

E. Will. Tjäders fröhandel är i huset n:o 1 Stora Nygatan 1 trappa upp, midt emot Elektriska Telegrafstationen.

Kataloger såväl öfver Frö- som Trädskolealster och Dahlier utdelas gratis.

Prisförteckning för 1870

öfver *Trädgårds-, Blomster-, Åkerbruks-, Skogs- och Trädfrön* samt öfver frön af *Rotfrukter, Foderväxter, Gräsarter, nya Sädeslag* äfvensom *Potatis* m. m. är utkommen och sändes på begäran *portofritt*. Likaledes öfversändes portofritt min prisförteckning öfver *Fruktträd, Fruktbuskar, Prydnadsträd och buskar, Skogsträd, Törnrosor, Örtartade växter*, m. m.

Det anses böra bemärkas att mina träd och växter, på grund af mina trädskolors för alla vinder utsatta belägenhet, äro fullkomligt härdiga. Vid Landbruksmötet i Stockholm 1868 erhöj jag silfvermedalj för säd, gräsarter, ständigt gröna träd, m. m. och vid Landbruksmötet i Köpenhamn medalj och 5 penningepremier för frö, sädesarter, potatis, fruktträd, prydnadsträd och buskar. Dessutom innehafvas flera silfver- och bronsmedaljer, erhållna vid flera andra större landbruksmöten såväl in- som utrikes.

Den som så önskar, kan äfven på begäran erhålla min prisförteckning från redaktionen af Tidning för trädgårdsodlare.

Adress: Sct. Jörgensbjerg vid Roeskilde, Danmark.

Frantz Wendt.

Fruktgrundstammar. Flera tusende Äpple-, Pärön-, Körsbärs- och Plommonstammar af 3—5 års ålder säljas billigt genom O. Hüttig, adress Göteborg.

Önskas köpa tvänne mindre landtställen med cirka 25 å 40 tunnland åkerjord, skog till husbehof och åbyggnader i behållt skick. Helst önskaades ett läge ej för långt ifrån samt egande jernvägs- eller ångbåtsförbindelse med hufvudstaden. Svar emottages af Inspektör Ström, Stockholm & Landbruks-Akademien Museum, N:o 36 Mästersamuelsgata.

Innehåll:

Gräsplaners anläggning och skötsel, (forts.) — Öfversigt af nyheterna i växt- och fröhandel, (forts.) — Träd och buskar lämpliga till häckar. — Litteratur. — Minneslista för trädgårdsodlare i april 1870. — Sätt att odla tidig potatis. — Blommande stockrosor i krukor. — Spinn.

STOCKHOLM, SIGFRID FLODINS BOKTRYCKERI, 1870.